389L0299

N:o L 124/16 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 5.5.89

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 17 päivänä huhtikuuta 1989,

luottolaitosten omista varoista

(89/299/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen (1),

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa (2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (3),

sekä katsoo, että

pankkialan sisämarkkinoita luotaessa keskeisenä tekijänä ovat luottolaitosten omille varoille asetettavat yhteiset perusvaatimukset, sen vuoksi, että omilla varoilla on tarkoitus varmistaa luottolaitosten toiminnan jatkuvuus ja suojata säästöt; tämä yhdenmukaistaminen vahvistaa luottolaitosten valvontaa ja edistää yhteensovittamista pankkialalla, erityisesti suurten riskien valvonnan ja vakavaraisuussuhteen osalta,

tällaisia vaatimuksia tulee soveltaa kaikkiin yhteisössä toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin,

luottolaitoksen omilla varoilla voidaan kattaa tappioita, joiden kattamiseksi voittojen määrä ei ole riittävä; viranomaisille omat varat ovat myös tärkeä arviointiperuste, erityisesti luottolaitosten vakavaraisuuden arvioimisessa ja valvontaan muutoin liittyen,

luottolaitokset kilpailevat suoraan toistensa kanssa yhteisillä pankkimarkkinoilla, ja sen vuoksi omiin varoihin liittyvien määritelmien ja vaatimusten on oltava täysin yhteneviä; siksi jäsenvaltioiden tehtäväksi ei yksin tule antaa arviointiperusteiden määrittelemistä omien varojen koostumukselle; yhteisten perusvaatimusten hyväksyminen on yhteisön edun mukaista, koska siten estetään kilpailun vääristymistä ja vahvistetaan yhteisön pankkijärjestelmää,

tämän direktiivin määritelmässä asetetaan erien enimmäis- ja vähimmäismäärät siten, että kunkin jäsenvaltion harkittavaksi jää, käyttävätkö ne kaikkia tai joitakin eriä vai hyväksyvätkö ne erien määrille alemmat ylärajat,

tässä direktiivissä täsmennetään arviointiperusteet tiettyjen omien varojen erien määrittelemiseksi niin, että jäsenvaltioilla säilyy oikeus soveltaa ankarampia säännöksiä ja määräyksiä,

alkuvaiheessa yhteiset perusvaatimukset määritellään väljästi jotta ne käsittäisivät kaikki yhteisön eri valtioissa omiin varoihin kuuluvat erät,

omiin varoihin kuuluvien erien laadun mukaan tässä direktiivissä erotetaan toisistaan toisaalta ne erät, joista muodostuu peruspääoma ja toisaalta ne erät, joista muodostuu lisäpääoma,

on tunnettua, että yleisten pankkiriskien rahaston erityisluonteesta johtuen tämä erä sisältyy väliaikaisesti omiin varoihin rajoituksetta; päätös siitä, miten sitä lopulta käsitellään olisi kuitenkin tehtävä mahdollisimman pian direktiivin täytäntöönpanon jälkeen; päätöksessä olisi otettava huomioon laajan kansainvälisen keskustelun tulokset,

sen osoittamiseksi, että ne erät, joista lisäpääoma muodostuu eivät ole saman laatuisia kuin ne erät, joista peruspääoma muodostuu, on suotavaa, ettei omiin varoihin sisältyvän lisäpääoman määrä ole suurempi kuin peruspääoma; lisäksi eivät tietyt omiin varoihin sisältyvät lisäpääoman erät saa olla suurempia kuin puolet peruspääomasta,

kilpailun vääristymisen välttämiseksi julkiset luottolaitokset eivät saa sisällyttää omiin varoihinsa jäsenvaltioiden tai niiden alue- tai paikallishallintoviranomaisten niille myöntämiä takauksia; kuitenkin Belgian kuningaskunnalle olisi sallittava siirtymäkausi 31 päivään joulukuuta 1994 asti asianomaisten laitosten mukautumiseksi uusiin edellytyksiin muuttamalla sääntöjään,

aina kun valvonnan yhteydessä on tarpeen määrätä luottolaitosten ryhmän konsolidoitu omien varojen määrä, tämä laskelma on tehtävä luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/350/ETY mukaisesti (4); tuossa direktiivissä jätetään sen soveltamisen teknisten yksityiskohtien tulkinta jäsenvaltioiden harkintavaltaan, jota tulisi käyttää tämän direktiivin hengessä; edellä mainittua direktiiviä muutetaan parhaillaan suuremman yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi,

(1) EYVL N:o C 243, 27.9.1986, s. 4 ja EYVL N:o C 32, 5.2.1988, s. 2
(2) EYVL N:o C 246, 14.9.1987, s. 72 ja EYVL N:o C 96, 17.4.1989
(3) EYVL N:o C 180, 8.7.1987, s. 51

(4) EYVL N:o L 193, 18.7.1983, s. 18

omien varojen laskemisessa käytettävässä täsmällisessä laskentatekniikassa on otettava huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY [1], johon sisältyy tiettyjä muutoksia perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettuun neuvoston direktiiviin 83/349/ETY [2]; ennen kuin kansallisessa lainsäädännössä annetaan edellä mainittujen direktiivien mukaiset säännökset, laskentatekniikkojen käyttö omien varojen arvioimisessa olisi jätettävä jäsenvaltioiden harkintavaltaan,

tämä direktiivi on osa laajempaa kansainvälistä pyrkimystä lähentää tärkeimmissä maissa voimassa olevia, omien varojen riittävyyttä koskevia säännöksiä ja määräyksiä toisiinsa,

toimenpiteet tämän direktiivin määritelmien noudattamiseksi on toteutettava viimeistään vakavaraisuussuhteen yhdenmukaistamisesta vastaisuudessa annettavan direktiivin täytäntöön panemiseksi toteutettujen toimenpiteiden voimaantulopäivänä,

komissio laatii kertomuksen ja tarkastelee määräajoin tätä direktiiviä silmällä pitäen sen säännösten tiukentamista ja siten selkeämmin yhdenmukaisen yhteisen omien varojen määritelmän saavuttamiseksi; sellaisen yhdenmukaistamisen myötä yhteisön luottolaitosten omien varojen yhtäläistäminen tulee mahdolliseksi, ja

on todennäköisesti tarpeen tehdä direktiiviin rahoitusmarkkinoiden nopean kehittymisen huomioon ottamiseksi joitain teknisiä ja sanastoa koskevia muutoksia; kunnes komissio tekee ehdotuksen, jossa pankkialan erityispiirteet otetaan huomioon ja jolla luodaan mahdollisuudet ottaa käyttöön sopivampi menettely tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi, neuvosto varaa itselleen oikeuden toteuttaa nämä toimenpiteet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Kun jäsenvaltio lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä antaa yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi toiminnassa olevan luottolaitoksen vakavaraisuuden valvontaa koskevan säännöksen tai määräyksen, jossa käytetään ilmaisua "omat varat" tai viitataan omien varojen käsitteeseen, tämä ilmaisu tai käsite on saatettava yhdenmukaiseksi jäljempänä olevissa artikloissa olevan määritelmän kanssa.

2. Tässä direktiivissä "luottolaitoksella" tarkoitetaan laitoksia, joihin sovelletaan direktiiviä 77/780/ETY [3] sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/524/ETY [4].

[1] EYVL N:o L 372, 31.12.1986, s. 1
[2] EYVL N:o L 193, 18.7.1983, s. 1
[3] EYVL N:o L 322, 17.12.1977, s. 30
[4] EYVL N:o L 309, 4.11.1986, s. 15

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jollei 6 artiklassa vahvistetuista rajoituksista muuta johdu, luottolaitosten konsolidoimattomiin omiin varoihin kuuluvat seuraavat erät:

1) direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukainen pääoma, jos se on kokonaan maksettu, sekä ylikurssitilillä olevat varat mukaan lukematta kuitenkaan kumulatiivisia etuoikeutettuja osakkeita;

2) direktiivin 86/635/ETY 23 artiklan mukaiset rahastot ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyt voitto tai tappio. Jäsenvaltiot voivat sallia, että kesken tilikauden kertyneet voitot voidaan ottaa mukaan ennen niitä koskevaa muodollista päätöstä vain, jos tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt ovat vahvistaneet nämä voitot, ja jos viranomaisten hyväksymällä tavalla on osoitettu, että niiden määrä on arvostettu direktiivin 86/635/ETY periaatteiden mukaisesti ja niistä on vähennetty kaikki odotettavissa olevat kulut tai osingot;

3) perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY 33 artiklan [5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/569/ETY [6] mukaiset rahastot;

4) direktiivin 86/635/ETY 38 artiklan mukaiset yleisten pankkiriskien rahastot;

5) direktiivin 86/635/ETY 37 artiklan 2 kohdan mukaiset arvostusvaraukset;

6) 3 artiklan mukaiset muut erät;

7) osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten sitoumukset ja rahastoiksi järjestäytyneiden tiettyjen laitosten lainanottajien yhteisvastuulliset sitoumukset 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

8) määräaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasemaltaan huonompi velkapääoma;

Seuraavat erät vähennetään 6 artiklan mukaisesti:

9) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet kirjanpitoarvostaan;

10) direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan 9 kohdan, "varat", mukainen aineeton käyttöomaisuus;

11) kuluvan tilivuoden aikana kertyneet merkittävät tappiot;

[5] EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11
[6] EYVL N:o L 314, 4.12.1984, s. 28

12) omistusyhteydet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka ovat vähintään 10 prosenttia niiden pääomasta, etuoikeudeltaan huonommat saamiset ja 3 artiklassa tarkoitetut välineet, joita luottolaitoksella on sellaisessa luotto- ja rahoituslaitoksessa, jonka pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;

Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleen organisoinnista tai pelastamisesta, valvontaviranomainen voi jättää soveltamatta tätä säännöstä;

13) omistusyhteydet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka ovat enintään 10 prosenttia niiden pääomasta, etuoikeudeltaan huonommat saamiset ja 3 artiklassa tarkoitetut välineet, joita luottolaitoksella on muussa kuin 12 kohdassa tarkoitetussa luotto- ja rahoituslaitoksessa, jos näiden erien yhteismäärä on enemmän kuin 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista ennen 12 ja 13 kohdan erien vähentämistä.

Kunnes konsolidointia koskevat säännökset on sovitettu yhteen jäsenvaltiot voivat määrätä, että laskettaessa omia varoja, joita ei ole konsolidoitu, ei emoyhtiöiden, joita valvotaan konsolidoinnin perusteella, tarvitse vähentää omistusyhteyksiään sellaisissa luotto- tai rahoituslaitoksissa, jotka kuuluvat konsolidoitaviin. Tämä säännös koskee kaikkia yhteisön säännöksin yhtenäistettyjä vakavaraisuussääntöjä.

2. Edellä 1 kohdan 1—8 alakohdassa määriteltyyn omien varojen käsitteeseen sisältyvät kaikki sallitut erät ja näiden määrät. Näiden erien käyttäminen ja alempien ylärajojen määrääminen sekä muiden kuin 1 kohdan 9—13 alakohdassa lueteltujen erien vähentäminen jää jäsenvaltioiden harkittavaksi. Jäsenvaltioilla on kuitenkin velvollisuus harkita suurempaa yhtenevyyttä omien varojen yhteisen määritelmän aikaansaamiseksi.

Neuvoston on viimeistään kolmen vuoden kuluttua 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivästä annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamisesta sekä tehtävä tarvittaessa siinä yhteydessä tarpeellisina pitämänsä muutosehdotukset. Viiden vuoden kuluessa 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivästä neuvosto arvioi määräenemmistöllä, komission ehdotuksesta, yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa ja kuultuaan talous- ja sosiaalikomiteaa, omien varojen määritelmän silmällä pitäen yhteisen määritelmän yhdenmukaista soveltamista.

3. Edellä 1—5 kohdissa lueteltujen erien on oltava luottolaitoksen käytettävissä rajoittamattomasti ja välittömästi riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden synnyttyä. Niiden määristä on oltava vähennetty laskentahetkellä odotettavissa olevat verot tai sen tulee olla oikaistu, sikäli kuin tällaiset verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

3 artikla

Muut 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa tarkoitetut erät

1. Jäsenvaltion käyttämä omien varojen käsite saa sisältää muita eriä edellyttäen, että niillä on riippumatta niiden oikeudellisista ja kirjanpidollisista nimityksistä seuraavat ominaispiirteet:

a) ne ovat luottolaitosten vapaasti käytettävissä normaalien pankkitoiminnasta syntyvien riskien kattamiseksi silloin kun tulojen tai pääoman menetyksiä ei vielä ole todettu;

b) niiden olemassaolo ilmenee sisäisestä kirjanpidosta;

c) niiden määrästä päättää luottolaitoksen johto, sen vahvistavat riippumattomat tilintarkastajat, siitä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja se on viimeksi mainittujen valvonnassa. Sisäisen tarkastuksen katsotaan täyttävän väliaikaisesti vahvistamismenettelylle edellä asetetut vaatimukset kunnes yhteisön säädökset, jotka tekevät tilintarkastuksen pakolliseksi, on pantu täytäntöön.

2. Muiksi eriksi voidaan hyväksyä myös määräämättömäksi ajaksi annetut arvopaperit, ja muut välineet, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta tai ilman valvontaviranomaisen antamaa ennakkolupaa;

b) velkasopimuksessa on annettava luottolaitokselle mahdollisuus lykätä velasta maksettavan koron maksua;

c) luotonantajan luottolaitokselta olevien saamisten on oltava etuoikeusasemaltaan kokonaan muiden velkojien saamisia huonommassa asemassa;

d) arvopapereiden liikkeeseenlaskua koskevissa asiakirjoissa on määrättävä, että velka ja maksamaton korko ovat käytettävissä tappioiden kattamiseen ilman että luottolaitoksen kaupankäynti keskeytyy;

e) vain kokonaan maksetut määrät otetaan huomioon.

Näihin voidaan lisätä muut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet kuin ne, joita tarkoitetaan 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa.

4 artikla

1. Osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten 2 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa mainittuihin sitoumuksiin kuuluu näiden osuuskuntien maksamaton pääoma ja näiden osuuskuntien jäsenten lailliset sitoumukset muiden kuin takaisinmaksettavien lisämaksujen suorittamiseksi luottolaitoksen mahdollisen tappion varalta, jolloin on oltava mahdollista vaatia maksun suorittamista välittömästi.

Lainansaajien yhteisvastuullisia sitoumuksia rahastomuotoisille luottolaitoksille pidetään edellä oleviin eriin rinnastettavina.

Kaikki tällaiset erät voidaan sisällyttää omiin varoihin, jos ne kansallisessa lainsäädännössä luetaan tähän ryhmään kuuluvien laitosten omiksi varoiksi.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sisällyttää julkisten luottolaitosten omiin varoihin niiden tai niiden alue- tai paikallisviranomaisten sellaiselle yhteisölle myöntämiä takauksia.

Belgian kuningaskunta saa kuitenkin olla täyttämättä tätä velvollisuutta 31 päivään joulukuuta 1994 saakka.

3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää omiin varoihin 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa mainitut määräaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja siinä säännöksessä mainitut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat velat, jos on tehty sitova sopimus, jonka mukaan ne sijoittuvat luottolaitoksen konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden velkojien saamisten jälkeen eikä niitä saa maksaa takaisin ennen kuin kaikki muut tällöin maksamatta olevat velat on maksettu.

Etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevan lainapääomalla on myös oltava seuraavat ominaispiirteet:

a) vain kokonaan maksetut varat voidaan ottaa huomioon;

b) kysymyksessä olevien lainojen alkuperäisen laina-ajan on oltava vähintään viisi vuotta, minkä jälkeen ne voidaan maksaa takaisin; jos velan erääntymispäivästä ei ole sovittu, lainat ovat maksettavissa takaisin vain viiden vuoden irtisanomisajan jälkeen paitsi, jos lainoja ei enää pidetä omina varoina tai jos ennenaikaista takaisinmaksua varten nimenomaan tarvitaan ennakkolupa toimivaltaiselta viranomaiselta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan tällaisten lainojen ennenaikaiseen takaisinmaksuun sillä edellytyksellä, että pyynnön esittää liikkeeseen laskija ja että se ei vaikuta kysymyksessä olevan luottolaitoksen vakavaraisuuteen;

c) on vähennettävä asteittain sitä määrää, johon saakka niitä voidaan pitää omina varoina ainakin viimeisten viiden vuoden aikana ennen takaisinmaksupäivää;

d) lainasopimukseen ei saa sisältyä mitään sellaista määräystä, jonka mukaan laina lankeaisi maksettavaksi ennen sovittua takaisinmaksupäivää jossain muussa tilanteessa kuin luottolaitoksen toiminnan loppuessa.

5 artikla

Kunnes konsolidointia koskevat säännökset on yhteensovitettu, noudatetaan seuraavia sääntöjä:

1. Kun laskelma tehdään konsolidoinnin pohjalta, 2 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin eriin liittyviä konsolidoituja määriä käytetään direktiivissä 83/350/ETY säädetyllä tavalla. Lisäksi seuraavia eriä voidaan niiden ollessa kredit-eriä ("negatiivisia") pitää konsolidoituna varantona laskettaessa omien varojen määrää:

— kaikkia direktiivin 83/349/ETY 21 artiklassa tarkoitettuja vähemmistöosuuksia, kun käytetään globaali-integraatiomenetelmää;

— direktiivin 83/349/ETY 19, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettua ensimmäisen konsolidoinnin eroa;

— konsolidoituun varantoon sisältyviä muuntoeroja direktiivin 86/635/ETY 39 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

— tiettyjen omistusyhteyksien mukaanottamisesta johtuva erotus direktiivin 83/349/ETY 33 artiklassa selostetun menetelmän mukaisesti.

2. Jos edellä mainitut erät ovat debet-eriä ("positiivisia"), ne on vähennettävä laskettaessa konsolidoituja omia varoja.

6 artikla

Vähennykset ja rajoitukset

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 ja 5—8 alakohdassa tarkoitettuihin eriin on sovellettava seuraavia rajoituksia:

a) erien 3 ja 5—8 yhteismäärä ei saa olla suurempi kuin enintään 100 prosenttia erien 1 ja 2 yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty erät 9, 10 ja 11;

b) erien 7 ja 8 yhteismäärä ei saa olla suurempi kuin enintään 50 prosenttia erien 1 ja 2 yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty erät 9, 10 ja 11;

c) erien 12 ja 13 yhteismäärä vähennetään kaikkien erien yhteismäärästä.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu erä muodostaa erillisen ryhmän. Se on sisällytettävä väliaikaisesti omiin varoihin ilman rajoitusta, mutta määrättäessä 3 ja 5—8 alakohdassa tarkoitettujen erien enimmäismäärää, sitä ei lueta mukaan. Kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta komissio tekee 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ehdotuksen siitä, pidetäänkö tätä erää lopullisesti peruspääomaan kuuluvana vai lisäpääomana.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia on noudatettava luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta annetun neuvoston direktiivin täytäntöön panemiseksi toteutettujen toimenpiteiden voimaantulopäivästä ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1993.

Nämä rajoitukset ylittävien luottolaitosten on asteittain vähennettävä sitä määrää, johon asti 2 artiklan 1 kohdan 3 ja 5—8 alakohdassa mainitut erät otetaan huomioon, niin että ne ovat kyseisten rajoitusten mukaisia edellä mainittuun päivään mennessä.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan ylittää 1 kohdassa mainittu rajoitus poikkeuksellisissa olosuhteissa ja väliaikaisesti.

7 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille on osoitettava, että edellä 2—6 artiklan säännöksiä noudatetaan.

8 artikla

Rajoittamatta 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kertomusta koskevan säännöksen soveltamista, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tähän direktiiviin tehtävistä tarpeellisista teknisistä muutoksista:

— määritelmien selventämiseksi, jotta varmistettaisiin tämän direktiivin yhtenäinen soveltaminen koko yhteisössä,

— määritelmien selventämiseksi niin, että tämän direktiivin täytäntöönpanossa otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden kehittyminen,

— määritelmissä käytettyjen ilmaisujen ja sanontojen saattamiseksi yhdenmukaisiksi myöhemmän luottolaitoksia ja vastaavia aloja koskevassa lainsäädännössä käytettävien ilmaisujen ja sanontojen kanssa.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta annetun neuvoston direktiivin täytäntöön panemiseksi toteutettujen toimenpiteiden voimaantulopäivänä, mutta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on myös sisällyttävä lausunto selityksineen, jolla komissiolle annetaan tiedoksi annetut erityissäännökset sekä ne erät, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat valinneet omat varat muodostaviksi eriksi.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. SOLCHAGA CATALAN